

Met een verzoek van klagers om een onderwijsvervangperiode voor hun leerplichtige dochter is niet correct omgegaan. Het verzoek is ten onrechte afgewezen. In de procedure zijn fouten gemaakt.

Advies van 20 juni 2008, 2008 Z-09

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw A klagers, ouders van de minderjarige B, gewezen leerlinge van de basisschool C die door de Stichting D in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen het bestuur van de Stichting D en de heer E als directeur verbonden aan de basisschool C.

Inhoud van de klacht

Klagers hebben B, van 31 maart 2007 tot en met 7 april 2007 een Franstalige stage willen doen lopen in Godinne-sur-Meuse in België. Zij zou daardoor een week geen onderwijs op de basisschool C kunnen volgen. Omdat B nog leerplichtig is, hebben klagers voor haar op 8 maart 2007 een onderwijsvervangperiode voor de duur van de stage aangevraagd.

Het verzoek om een onderwijsvervangperiode is ten onrechte gelezen als een verzoek om vrijstelling van de Leerplichtwet. De leerplichtambtenaar heeft op 20 maart 2007 aan de heer E, de schooldirecteur, geadviseerd het verzoek om vrijstelling af te wijzen.

De heer E heeft klagers op 20 maart 2007 medegedeeld het gedane verzoek af te wijzen.

Klagers zijn het met het ingenomen standpunt van respectievelijk de leerplichtambtenaar en de directeur inhoudelijk niet eens. Mensen die bij het onderwijs betrokken zijn, zouden in moeten zien welke verrijking stages in het buitenland kunnen geven.

Uit de nadien gevoerde correspondentie is ondanks herhaaldelijk aandringen van klagers niet duidelijk geworden, wie van beiden de verantwoordelijkheid droeg voor de behandeling van het verzoek, de schooldirecteur of de leerplichtambtenaar. Op brieven van klagers werd nu een door de een, dan weer door de ander geantwoord.

Oordeel van de Commissie

De volgende feiten en omstandigheden zijn de Commissie gebleken:

Klagers wilden B van 31 maart tot en met 7 april 2007 een Franstalige stage laten volgen in België. Op 6 maart heeft de school van klagers het bericht ontvangen dat B gedurende die periode niet op school zou zijn. Op 8 maart hebben klagers een verzoek ingediend voor een onderwijsvervangperiode. Zij hebben daarvoor gebruik gemaakt van het formulier dat gebruikt wordt voor het aanvragen van extra verlof. De leerplichtambtenaar heeft vervolgens aan de schooldirecteur geadviseerd geen verlof te verlenen.

Op 20 maart 2007 heeft de heer E aan klagers medegedeeld het gedane verzoek af te wijzen.

Op 30 maart hebben klagers een bezwaarschrift ingediend tegen de afwijzing van het verzoek.

Van 31 maart tot en met 7 april heeft B de stage gevolgd. Zij is daardoor die week niet op basisschool C geweest.

Op 24 april heeft de heer E aan de leerplichtambtenaar gemeld dat B de bewuste week afwezig is geweest.

Op 11 mei hebben klagers de gronden ingediend voor hun op 30 maart ingediend bezwaar. De desbetreffende brief was gericht aan zowel de heer E als aan de leerplichtambtenaar.

In de brieven van 25 juni en 28 augustus, beide zowel gericht aan de leerplichtambtenaar als aan de heer E, hebben klagers verzocht om een inhoudelijke reactie op het bezwaarschrift.

Op 30 augustus heeft de leerplichtambtenaar schriftelijk gereageerd op het bezwaarschrift. Daarin kwam naar voren dat klagers vrijstelling van de Leerplichtwet aan hadden dienen te vragen in plaats een verzoek in te dienen om extra verlof.

Op 3 oktober hebben klagers op de brief van de leerplichtambtenaar van 30 augustus gereageerd. Zij hebben dat gedaan door middel van een brief die zowel was gericht aan de leerplichtambtenaar als aan de heer E.

Op 4 oktober heeft de heer E in een brief aan klagers een reactie gegeven op hun brief van 3 oktober. De strekking van die brief was dat er in de bewuste week geen sprake was geweest van vervangonderwijs. Verder kwam in de brief naar voren dat de gedane aanvraag was gelezen als een verzoek om het toekennen van extra verlof en dat die niet kon worden gezien als een verzoek om een onderwijsvervangperiode.

Om die reden was met het gedane verzoek gehandeld als ging het om een verzoek om extra verlof. Vervolgens werd in de brief medegedeeld dat het verzoek om verlof in overleg met de leerplichtambtenaar was afgewezen.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

De Commissie gaat op de klacht in aan de hand van de afzonderlijke onderdelen:

Het niet juist lezen van het verzoek: Het verzoek om een onderwijsvervangperiode is ten onrechte opgevat als een verzoek om vrijstelling.

Voor de beantwoording van de vraag of klagers die onjuiste lezing de heer E kunnen verwijten, is doorslaggevend of zij daardoor in hun belang zijn geschaad.

Daarvoor is van belang op welke wijze in beide gevallen de procedure voor de behandeling van het verzoek verloopt. Als een verzoek om een onderwijsvervangperiode is ingediend, dan beslist de leerplichtambtenaar daarop. Is er sprake van een verzoek om vrijstelling van onderwijs van minder dan tien dagen, dan is de schooldirecteur beslissingsbevoegd. Deze vraagt dan terzake wel advies aan de leerplichtambtenaar.

Ter zitting is gebleken dat de schooldirecteuren in de gemeente X zijn overeengekomen om in alle voorkomende gevallen het advies van de leerplichtambtenaar te volgen.

In de onderhavige kwestie was de leerplichtambtenaar van oordeel dat de stage onvoldoende reden opleverde om van de Leerplichtwet af te wijken, waardoor toewijzing van het verzoek niet in de rede lag.

Wat ook de lezing van het verzoek zou zijn geweest, het had voor klagers inhoudelijk niet uitgemaakt, aangezien in beide situaties hun verzoek zou zijn afgewezen.

Het traag beantwoorden van brieven: Uit de door klagers overgelegde correspondentie blijkt dat de beantwoording van brieven van klagers door de gemeente X lang op zich heeft doen wachten. Dat valt aangeklaagden evenwel niet tegen te werpen.

Onduidelijkheid over wie brieven moest beantwoorden: Klagers hebben zelf brieven waarop zij antwoord verwachtten zowel gericht aan de heer E als aan de leerplichtambtenaar. Daardoor hebben zijzelf een mogelijke onduidelijkheid inzake degene wie moest reageren in de hand gewerkt.

Het onjuiste oordeel van de directeur: Voor zover de heer E bij de behandeling van het verzoek al een rol had, heeft hij gehandeld als een schooldirecteur in vergelijkbare omstandigheden behoorde te doen. Een schoolbestuur kan in redelijkheid als beleidslijn hanteren dat het zich evenals de andere besturen in een gemeente richt naar het advies van de leerplichtambtenaar. De heer E is van die lijn niet afgeweken.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.